

Sygn. akt III Pz 11/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Przemyślu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący *SSO Danuta Nowak*

Sędziowie: *SO Anna Kicman*

SO Lucyna Oleszek /spr./

Protokolant *sekretarz sądowy Agnieszka Radochońska*

po rozpoznaniu *w dniu 16 listopada 2015 r. w Przemyślu*

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa W. Ć.

przeciwko Gminnej Spółdzielni (...) w M.

o odszkodowanie

w przedmiocie zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego IV Wydziału Pracy i (...) w P. z dnia 2 lipca 2015 r., sygn. akt IV P 176/14

p o s t a n a w i a :

o d d a l i ć zażalenie.

Sygn. akt III Pz 11/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 2 lipca 2015 r. sygn. akt IV P 176/14 Sąd Rejonowy w P. oddalił wnioszek powoda W. Ć. o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia na postanowienie z dnia 29 grudnia 2014 r. o umorzeniu postępowania (pkt I), a następnie odrzucił zażalenie na postanowienie z dnia 29 grudnia 2014 r. o umorzeniu postępowania (pkt II).

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy w pierwszej kolejności stwierdził, że w sprawie nie zaistniały okoliczności uzasadniające przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej w postaci wniesienia zażalenia na postanowienie o umorzeniu postępowania.

W tym zakresie Sąd odwołał się do przepisu art. 168 - 169 k.p.c. i przyjął, że wskazane przez powoda przyczyny niedokonania w terminie czynności procesowej, czyli złożenia zażalenia nie mogą być uznane za zaistniałe bez jego winy. Z zapisu protokołu rozprawy jednoznacznie wynika, że został on pouczone o sposobie i terminie złożenia zażalenia. W rezultacie nie stanowi usprawiedliwienia okoliczność mylnego zrozumienia przez powoda pouczenia, jakiego mu udzielono na rozprawie w dniu 29 grudnia 2014 r. w zakresie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienie postanowienia oraz do złożenia ewentualnego zażalenia. Brak podstaw do przywrócenia terminu do złożenia zażalenia skutkuje zaś przyjęciem, że powód uchybił tygodniowemu terminowi, stąd jego zażalenie należało odrzucić jako spóźnione.

Powód W. C. w dniu 16 lipca 2015 r. złożył zażalenie na pkt II tego postanowienie w przedmiocie odrzucenia zażalenia, wnosząc o jego uchylenie oraz przywrócenie terminu do złożenia zażalenia.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił brak rozpoznania istotny sprawy oraz wadliwą i lakoniczną ocenę złożonego wniosku o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia. W jego ocenie Sąd Rejonowy rozpoznając wniosek o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia oraz odrzucając zażalenie jako spóźnione ograniczył się jedynie do przytoczenia orzecznictwa sądowego definiującego przesłanki przywrócenia stronie terminu na wniesienie środka odwoławczego, bez odniesienia się w jakikolwiek sposób do treści jego wniosku. Tymczasem mylne pouczenie, co do terminu złożenia zażalenia w pełni uzasadnia przywrócenie terminu na wniesienie zażalenia, które w tej sytuacji zostało odrzucone przedwcześnie i z tego powodu zaskarżone postanowienie jest nieprawidłowe.

Sąd Okręgowy w Przemyślu - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił i zważył, co następuje:

Na wstępie zaznaczyć trzeba, że postępowanie Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie ograniczone jest wyłącznie do weryfikacji rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego o odrzuceniu zażalenia na postanowienie z dnia 29 grudnia 2014 r. sygn. akt IV P 176/14. Do zakresu właściwości sądu odwoławczego w ramach niniejszego postępowania zażaleniowego nie należała natomiast w żadnym razie merytoryczna ocena postanowienia o umorzeniu postępowania oraz weryfikowanie ugody zawartej między stronami. Wszelkie zarzuty podniesione w niniejszym zażaleniu, odnoszące się do prawidłowości takiego właśnie orzeczenia sądu, nie mogły odnieść jakiegokolwiek skutku.

Równocześnie zażalenie powoda na postanowienie z dnia 2 lipca 2015 r. okazało się nieuzasadnione i podlega oddaleniu.

Przede wszystkim należy zauważyć, że powód na obecnym etapie postępowania w wywiedzionym zażaleniu na postanowienie o odrzuceniu zażalenia mógł kwestionować będące podstawą odrzucenia zażalenia postanowienie oddalające wniosek o przywrócenie terminu do jego wniesienia - formułując wniosek o rozpoznanie zasadności postanowienia w przedmiocie oddalenia wniosku o przywrócenie terminu (art. 380 k.p.c.)

Istota złożonego w nin. sprawie zażalenia faktycznie sprowadza się do podważenia rozstrzygnięcia w przedmiocie przywrócenia terminu do złożenia zażalenia na postanowienie z dnia 29 grudnia 2014 r. w przedmiocie umorzenia postępowania.

Jak stanowi przepis art. 168 k.p.c. jeżeli strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swojej winy, sąd na jej wniosek postanowi przywrócenie terminu.

W orzecznictwie brak winy określa się według kryterium obiektywnego miernika staranności, jakiej można wymagać od strony dbającej należycie o swoje interesy, biorąc pod uwagę także lekkie niedbalstwo. Ocena braku winy podlega uznaniu sądu. Zarówno brak winy, jak

i ujemne skutki procesowe muszą być przez stronę uprawdopodobnione (postanowienie SN z dnia 14 stycznia 1972 r., III CRN 448/71, OSP 1972, z. 7, poz. 144). Warunkiem uwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej jest wykazanie przez stronę, że pomimo całej swej staranności nie mogła czynności procesowej dokonać w terminie, a więc że zachodziła niezależna od niej przeszkoda. Przeszkoda taka zachodzi wówczas, gdy dokonanie czynności w ogóle (w sensie obiektywnym) było wykluczone, jak również takich przypadków, w których w danych okolicznościach nie można było oczekiwać od strony, by zachowała dany termin procesowy. Dlatego w każdym przypadku przy ocenie braku winy, jako przesłanki przywrócenia terminu uchybionego przez stronę, należy uwzględniać wymaganie dołożenia należytej staranności osoby przejawiającego dbałość o swe ważne sprawy. Brak winy w uchybieniu terminowi powinien być oceniany z uwzględnieniem wszystkich okoliczności konkretnej sprawy, w sposób uwzględniający obiektywny miernik staranności, jakiej można wymagać od strony należycie dbającej o swoje interesy i przy braniu pod uwagę także uchybień spowodowanych nawet lekkim niedbalstwem.

Mając to na uwadze Sąd Okręgowy w pełni akceptuje stanowisko Sądu pierwszej instancji, iż wniosek powoda o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia nie został poparty żadnymi okolicznościami, które usprawiedliwiłyby niezłożenie tego środka odwoławczego

w terminie. Rozpoznając żądanie powoda o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia, zawarte w piśmie z dnia 16 lutego 2015 r. Sąd Rejonowy w Przemyślu uznał, że powód

w żaden sposób, stosownie do treści art. 169 § 2 k.p.c. nie uprawdopodobnił okoliczności, iż nie ponosi winy w uchybionej czynności procesowej. Powoływanie się na mylne pouczenie

o 14-dniowym terminie do złożenia zażalenia jest sprzeczne z pouczeniem, którego udzielono mu na rozprawie.

Tym samym powód w żaden sposób nie wykazał, co faktycznie uniemożliwiło mu zgłoszenie na czas zażalenia. W rozpoznawanej sprawie bezsporne jest, że do zakończenia postępowania z powództwa W. Ć. przeciwko Gminnej Spółdzielni (...) w M. o odszkodowanie doszło podczas rozprawy w dniu 29 grudnia 2014 r. Na tej rozprawie strony zawarły ugodę, której zawarcie skutkowało umorzeniem postępowania. Sąd Rejonowy w tym zakresie wydał stosowne postanowienie,

a Przewodniczący, co wynika z zapisu protokołu rozprawy ogłosił to postanowienie oraz pouczył powoda, działającego bez pełnomocnika o sposobie i terminie złożenia zażalenia. Powód w dniu 30 grudnia 2014 r. na piśmie złożył wniosek o sporządzenie uzasadnienia

i przesłania wraz z „wyrokiem”. Już ta czynność procesowa świadczy o zrozumieniu przez powoda pouczenia co do kolejności zgłaszanych wniosków. O ile wniosek o sporządzenie pisemnego uzasadnienia postanowienia został prawidłowo i terminowo złożony, to już zażalenie zostało dokonane z uchybieniem tygodniowego terminu. Uzasadnienie postanowienia zostało bowiem doręczone powodowi w dniu 14 stycznia 2015 r., zaś zażalenie złożył on dopiero w dniu 28 stycznia 2015 r.

Na marginesie należy zauważyć, że postanowieniem z dnia 4 lutego 2015 r. Sąd Rejonowy w Przemyślu odrzucił to zażalenie jako spóźnione. Dopiero w związku z tym orzeczeniem powód złożył wniosek o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia, składając ponownie zażalenia na postanowienie z dnia 29 grudnia 2015 r. Wnosząc zażalenie każdorazowo powód podnosił, że zawarta pomiędzy stronami ugoda jest niedopuszczalna i narusza jego interes prawny jako pracownika.

W tych okolicznościach sprawy Sąd Okręgowy zauważa, że prawidłowe jest rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonym obecnie postanowieniu z dnia 2 lipca 2015 r., mimo lakonicznego uzasadnienia. Wbrew stanowisku powoda orzeczenie to poddaje się kontroli instancyjnej. Sąd Rejonowy uznał, że powód w żaden sposób nie wykazał, aby opóźnienie w złożeniu zażalenia było przez niego niezawinione. Jedyną, stanowiącą w istocie gołosłowne twierdzenie, okolicznością było mylne pouczenie, a właściwie błędne zrozumienie przez powoda terminu do złożenia zażalenia.

W ocenie Sądu Okręgowego powód, bezpośrednio na rozprawie, na której wydano postanowienie kończące postępowanie, został prawidłowo pouczony o sposobie i terminie wniesienia zażalenia. Złożenie zażalenia w ciągu dwóch tygodni, a nie w ciągu tygodnia od otrzymania pisemnego uzasadnienia postanowienia wskazuje na zaniedbanie powoda

w należyтым prowadzeniu sprawy. Powód w ciągu tygodnia od otrzymania pisemnego uzasadnienia orzeczenia miał możliwość usunięcia ewentualnych wątpliwości związanych

z terminowym złożeniem zażalenia. Należy przypomnieć, że Sąd po ogłoszeniu postanowienia kończącego postępowanie miał obowiązek i uczynił to - pouczenia powoda obecnego na ogłoszeniu postanowienia i działającego bez pełnomocnika, o sposobie

i terminie wniesienia środka zaskarżenia. Strona należycie dbająca o swoje interesy powinna jeżeli nie ma wiedzy o sposobie i terminie zaskarżenia orzeczenia, dążyć do uzyskania informacji w Sądzie (choćby telefonicznie - numer telefonu do Sądu jest wskazany

w zawiadomieniu o terminie rozprawy) lub skorzystać z pomocy profesjonalnego pełnomocnika.

Analiza okoliczności powoływanych przez powoda jednoznacznie wskazuje, że

w tygodniowym terminie od otrzymania pisemnego uzasadnienia postanowienia o umorzeniu postępowania na złożenie zażalenia nie było po jego stronie obiektywnych przeszkód w złożeniu tego środka odwoławczego, poza tym że pozostawał on w błędzie co do przysługującego terminu na wywiedzenie tego środka.

W rezultacie w rozpoznawanej sprawie Sąd Rejonowy prawidłowo zastosował przepis art. 168 i 169 k.p.c.

Po przesądzeniu w trybie art. 380 k.p.c., iż słuszne było rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego odnośnie odmowy przywrócenia powodowi terminu do wniesienia zażalenia, stwierdzić należy, że prawidłowym było też wydanie zaskarżonego orzeczenie tego Sądu, zawarte w punkcie II postanowienia z dnia 2 lipca 2015 r. o odrzuceniu spóźnionego zażalenia.

Zgodnie z treścią art. 394 § 2 k.p.c. termin do wniesienia zażalenia od postanowienia sądu jest tygodniowy i liczy się od doręczenia postanowienia, a gdy strona nie zażądała w terminie przepisany doręczenia postanowienia zapadłego na rozprawie - od ogłoszenia postanowienia. Termin ten jest terminem ustawowym, procesowym i prekluzyjnym, co oznacza że nie może być przedłużony przez sąd, ale na warunkach ogólnych można żądać jego przywrócenia (art. 168 i nast. k.p.c.). Zażalenie wniesione po upływie tygodniowego terminu liczonego od ogłoszenia postanowienia lub od jego doręczenia z uzasadnieniem jest spóźnione i jako takie powinno zostać odrzucone na podstawie art. 370 w związku z art. 397 § 2 k.p.c. Ponadto sąd pierwszej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym zażalenie nieopłacone lub z innych przyczyn niedopuszczalne, jak również zażalenie, którego braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

W nin. sprawie termin, w którym powód mógł skutecznie złożyć zażalenie, upłynął bezskutecznie w dniu 21 stycznia 2015 r. tj. w ciągu tygodnia od otrzymania pisemnego uzasadnienia (k. 75), natomiast powód zażalenie złożył w dniu 28 stycznia 2015 r.

Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzić należy, iż nie było podstaw do przywrócenia terminu, w związku z czym Sąd pierwszej instancji słusznie oddalił wniosek powoda o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia, a następnie na zasadzie art. 370 w zw. z art. 397 § 2 i art. 394 § 2 k.p.c. zasadnie odrzucił zażalenie na postanowienie w przedmiocie umorzenia postępowania jako spóźnione.

Wniesione obecnie zażalenie na postanowienie zawarte w pkt II należało więc oddalić – o czym orzeczono w sentencji postanowienia, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.